

[Hilmar Baunsgaard.]
uden for en bedømmelse af, i hvilket omfang vi kan og bør strække de offentlige investeringer.

Som sagt: rigtigheden af skridtet med devaluering afhænger mere end af noget andet af rigtigheden af alle disse andre ting, og endnu ved vi kun i beskedent omfang noget om, i hvilken rækkefølge og i hvilket omfang de vil blive rigtigt udført. Vi håber det bedste.

Niels Westerby: Den britiske beslutning om devaluering følte vist som noget af et slag i Danmark. Det gjorde den vel, både hvad angår de praktiske virkninger, men også psykologisk. Så kan man spørge: hvorfor er det tilfældet? Og jeg tror, at svaret er dette, at den britiske devaluering netop finder sted i en periode, hvor den danske økonomi ikke er i en særlig god orden. Vi ved, at der er stigende beskæftigelsesvanskeligheder, at vi har et stigende prisniveau. Hvis vi sammenligner prisstigningen i Danmark med prisstigningerne i de lande, som vi handler med, vil vi se, at vi har omtrent rekordhøje prisstigninger sammenlignet med disse andre lande. Vi har et meget højt renteniveau, vi har i en lang periode haft vanskeligheder med vor betalingsbalance, i den forstand at vi har haft et løbende underskud på den.

Sådan vil man kunne nævne det ene træk efter det andet i den danske økonomi, som ikke tegner særlig lyst. Og derfor er det, man må spørge: hvad er egentlig årsagen til, at Sverige er i stand til uden videre at fastholde sin valutakurs og undlade at følge England, ikke helt og ikke engang delvis? Og hvad er årsagen til, at selv Norge, hvis økonomi traditionelt ikke er særlig stærk eller god, er i stand til at lade være med at devaluere, medens Danmark, den danske regering, omtrent med det samme tager spørgsmålet om en delvis devaluering op? Jeg tror, at forklaringen her må være netop den baggrund, at den danske økonomi ikke er i særlig god orden. Jeg tror, at når vi debatterer spørgsmålet her i tinget i dag, skal vi ikke først og fremmest rette vor opmærksomhed imod, om det var rigtigt at devaluere, og hvor meget der skulle have været devalueret. Af to grunde. Den første grund er den, at

regeringen har truffet en beslutning, efter vor mening noget hovedkulds og noget hurtigt ved allerede om lørdagen at lægge sig fast på en delvis devaluering, og det måtte jo sige en devaluering omkring de 7, 8, 9 pct. Det ville jo slet ikke have nogen mening at lave en meget lille devaluering, og når man har sagt delvis, bliver der jo ikke tale om at følge England fuldt ud, så måtte beslutningen i realiteten komme til at ligge meget tæt op ad den beslutning, som regeringen traf. Og så er denne debat jo en efterfølgende debat; realitetsbeslutningen var truffet allerede lørdag. Men for det andet er det i nogen grad at diskutere det uvæsentlige og lade det væsentlige glide i baggrunden at blive ved med at hæfte sig ved devalueringsgraden, for det afgørende er den økonomiske politik, man nu skal føre, de foranstaltninger, vi nu skal træffe i dansk økonomisk politik, og det, vi nu kan foretage os herinde.

Der er et gammelt ord, der siger, at der er ikke noget, der er så galt, at det ikke er godt for noget. Jeg har fået det indtryk, at ude i befolkningen har den britiske devaluering og de problemer, den har rejst for Danmark, givet anledning til, at man ligefrem føler det hele som noget af et chok. Man føler, at nu må vi virkelig til at tage os sammen og gøre noget ved det. Jeg tror, at der er større vilje i den danske befolkning, end der har været i mange år, til at bære fornødne byrder, men befolkningen forlanger så også besked og sikkerhed for, at de ikke kommer til at bære disse byrder forgæves. Jeg tror, at denne chokvirkning, denne følelse af, at nu må vi stå sammen, nu må vi gøre noget ved det, er noget centralt i den danske befolkning i øjeblikket. Det har måske ofte været således her i tinget, at politikerne og partierne har haft en fornemmelse af, at man burde gøre noget, men at man på den anden side følte, at man stødte på modstand ude i befolkningen, at der ikke dér var den fornødne forståelse for det. Jeg er lidt bange for, efter at have hørt på debatten i dag, at billedet er vendt, at der ude i befolkningen er en klarere fornemmelse af, at der må gøres en indsats og bæres byrder, end der måske er det herinde. Derfor er det, jeg gerne vil have lov til at henlede opmærksomheden på de centrale politiske og økonomiske problemer i for-